

«ЯКБИ НЕ ВІЙНА»

У РІВНОМУ ПРЕЗЕНТУВАЛИ ЗВОРУШЛИВУ ВИСТАВКУ

У Рівненському міському будинку культури минулої суботи відбулася презентація фотовиставки та книги «Якби не війна». Над створенням надзвичайно емоційної експозиції трудилася група волонтерок Київського військового шпиталю. Виставка складається з восьми блоків: «Війна і кохання», «Жінки на війні», «Надзвичайні професії», «Мами», «Я є», «Легіонери», «Загиблі» та «Невідомі герої». В основі кожного з блоків – історії мужніх людей, які в розпал війни на Сході

приїхали одні із авторів емоційної експозиції – Олена Соколовська та Олена Белячкова.

– Протягом того часу, коли ми перебували у шпиталі, дізна-

Перший блок виставки називається «Війна і кохання». На світлинах зображені закохані пари, які всупереч складним обставинам зберегли та при-

не змогли залишити свою Батьківщину в біді.

Проект «Якби не війна» з'явився наприкінці минулого року. З того часу його встигли побачити мешканці різних міст України. Паралельно з фотовиставкою, мандрує й однойменна книга, в якій більш детально описуються історії та долі героїв. Проект створювався за допомогою небайдужих фотографів, художників, дизайнерів та волонтерів. З презентацією до Рівного

лилися дуже багато тяжких, щасливих історій. Це не могло лишитися просто у повітрі і таким чином виникла ідея відобразити на світлинах наших хлопців. Почалося все з того, що ми просто сфотографували знайомих, а потім це переросло в масштабний проект. Ми не сподівалися, що буде так багато фото, що ми почнемо їздити Україною, але нас почали запрошувати. Так сталося, що вже майже рік ми кожні два тижні їздимо Україною, в нове місто, – говорить одна із авторок проекту «Якби не війна» Олена Соколовська.

множили свої почуття.

– Задумка була така, щоб сфотографувати героїв у студії на білому фоні, а потім ми їм домальовували уявний світ. Щось таке, що личило б саме їм. На момент зйомок у нас були ще неодружені пари. На той момент ми взагалі не мали ніякого досвіду. Особисто мені від цих картин віє теплом. Мені дуже приємно, що ми їх сфотографували саме так, – розповідає волонтерка.

В наступному блоці зображені жінки-військові у вишуканих сукнях та зі зброєю в руках. До слова, одна із відомих столичних студій вирішила безкоштовно надати для зйомок свої сукні. Фотографували дівчат в Межигір'ї.

Третій блок називається

«Надзвичайні професії». Одинадцять учасників цього блоку абсолютно не мають ніякого відношення до військової справи і лише один учасник є кадровим військовим. Ці хлопці абсолютно різні, жили різним життям до 2014 року. У кожного – своя сім'я, улюблена справа. І коли прийшов 2014 рік, у цих хлопців не було жодного сумніву відносно того, що потрібно їхати та захищати Батьківщину.

Четвертий блок включає в себе світлини бійців з матерями. Автори називають цю частину найбільш емоційною.

– На обличчях мам можна побачити емоції радості та по-

смішки, але уявіть наскільки складним є біль, скільки переживання в тих очах. Мама на зйомки приїхали з їжею. Кожна мама запевняла, що не можна, аби знімальна група була голодною, – пригадує волонтера Олена Белячкова.

У блоці «Я є» показані обличчя героїв до та після війни. Ті ж самі лица, але наскільки різний погляд у чоловіків, що пройшли крізь пекло війни.

В розділі «Легіонери» фотограф відзняв воїнів з інших країн, які не залишилися байдужими та приїхали зі зброєю в руках відстоювати мир в Україні.

Наступний блок – найтрагічніший в проекті. Він називається «Загиблі». Тут зображені фото воїнів АТО з кожної області України, що загинули під час війни. Їх оформили у вигляді намальованих картин.

До останнього блоку увійшли портрети невідомих героїв.

Війна показала істинні обличчя людей. Багатьох вона змінила, але не зламала. Однак ті, хто пройшов крізь її горнило – ніколи не будуть, такими як раніше.

– Вони вміють цінувати те, що для нас здається дріб'язковим і буденним. Вони ніколи не забудуть, кого мають шанувати і кому мають дякувати, натомість ми це забуваємо, – кажуть автори.

Фотовиставка «Якби не війна» у Рівненському міському будинку культури триватиме до 24 вересня. Вхід вільний.

Микола БРЕЖИЦЬКИЙ